

Al-Ibadah - Aanbidding

De algemene betekenis van aanbidding is het zich uit liefde en verheerlijking nederig opstellen tegenover Allah (s.w.t.) middels het verrichten van Zijn geboden en het vermijden van Zijn verboden. Dit allemaal volgens de voorgeschreven regels.

De bijzondere betekenis, oftewel een meer gedetailleerde uitleg hiervan is zoals cheikh Al-Islam Ibn Taymiyyah heeft aangegeven: "Een verzamelnaam voor alles waar Allah (s.w.t.) van houdt en verheugd mee is aan woorden en daden, uiterlijk en innerlijk, zoals vrees, ootmoedigheid, vertrouwen, het gebed, de armenbelasting, het vasten en dergelijke voorschriften van de Islaam."

Allah (s.w.t) zegt: **(En ik heb de djinn en de mens enkel geschapen om mij te aanbidden. Ik wens geen voorzieningen van hen, en ik wens niet dat zij Mij voeden. Voorwaar, Allah is de Voorziener, de Bezitter van sterke kracht.)** (adh-dhaariyaat 56)

Allah (s.w.t) heeft de djinn en de mensen geschapen om een grootse wijsheid en om een verheven doel te verwezenlijken.

Allah (s.w.t) leert ons de reden van onze schepping, namelijk enkel en alleen om hem te aanbidden. De beloning voor de aanbidding is namelijk voor jezelf. Je doet het voor jezelf. Allah (s.w.t.) heeft jouw aanbidding niet nodig, hij zal er niet rijker of armer of machtiger of zwakker van worden.

Allah (s.w.t) zegt: **(Rekenen jullie erop dat Wij jullie zomaar geschapen hebben en dat jullie niet tot ons zullen terugkeren?.)** (al-moe-minoen 115)

Dit is slechts een greep uit de vele verzen die de wijsheid van Allah (s.w.t.) achter Zijn schepping behandelen; namelijk het aanbidden van Hem alleen. Aanbidding staat voor het zich nederig opstellen tegenover Allah (s.w.t.) uit liefde, verheerlijking en gehoorzaamheid.

Allah (s.w.t) zegt: **(En zij werden slechts opgedragen om Allah met volledige toewijding te aanbidden, als zuivere monotheïsten.)** (al-Bayyinah: 5)

Dit is de Wijsheid achter het scheppen van de djinn en de mens. Vandaar dat degene die zich opstandig en hoogmoedig opstelt tegenover zijn Heer deze wijsheid verwerpt en denkt dat hij ongemoeid zal worden gelaten. Ook al komt hij hier niet openlijk voor uit. Een andere conclusie dan deze is niet mogelijk.

Dus Allah (s.w.t.) beval ons het doel waarvoor wij geschapen zijn te vervullen. Tevens verduidelijkt Allah (s.w.t.) dat Hij voor ons alle middelen beschikbaar heeft gesteld die ons zullen helpen om onze grote opdracht te vervullen, en Hij waarschuwde ons tegen het afwijken van dit doel en het verloochenen van deze grootse zegeningen.

Allah (s.w.t) zegt: **(En voorzeker, Wij hebben de kinderen van Adam geëerd. Wij brachten hen op het land en op de zee. Wij gaven hun levensonderhoud van het goede en Wij bevoorrechtten hen met een privilege boven vele van de andere schepsels die Wij hebben geschapen.)** (al-Israa:70)

Allah gaf deze eer, uitmuntendheid en hoge status aan de mensheid enkel wegens de essentie van het doel waarvoor zij geschapen zijn, wat namelijk de aanbidding voor Allah (s.w.t.) alléén is, Hem te verheerlijken en het getuigen van Zijn Verhevenheid en dat Hij ver verwijderd is van alle tekortkomingen en het hebben van enige deelgenoten of rivalen - Verheven en ver verwijderd is Allah (s.w.t.) van enig van deze zaken -. Allah vermeldt menigmaal de eer en uitmuntendheid die de mens is gegeven en zijn positie binnen de gehele schepping, en dat andere schepsels voor hem in dienst zijn gesteld voor zijn gemak en welzijn, zodat hij zijn plicht vervult en het doel waarvoor hij geschapen is uitvoert op de beste en meest complete wijze.

Het erkennen van Allah's Alleenrecht op aanbidding. In die zin dat de mens naast Allah (s.w.t.) niemand aanstelt die hij aanbidt en tot wie hij toenadering zoekt, zoals hij Allah (s.w.t.) aanbidt en toenadering tot Hem zoekt.

In deze categorieën van Tawhied ofwel als implicatie of als logische gevolgtrekking.

Want als een persoon zegt: "Niets of niemand heeft het recht aanbeden te worden, behalve Allah (s.w.t.) ", dan is het eerste wat bij mij te binnen schiet het Alleenrecht van Allah op aanbidding

(Tawhied Al-Ibadah) , maar aan de grondslag van Tawhied Al-Ibadah, dat ook bekend staat als Tawhied Al-Oeloehiyyah, ligt de implicatie van het Alleenrecht van Allah (s.w.t.) op Heerschappij (Tawhied Ar-Roeboehiyyah), want eenieder die Allah (s.w.t.) alleen aanbidt, zal dit alleen doen als hij zijn Alleenrecht op Heerschappij onderkent.

Ook impliceert Tawhied Al-Ibadah de Eenheid van Allah (s.w.t.) betreffende Zijn Namen en Eigenschappen, want eenieder die Allah (s.w.t.) aanbidt zal dit alleen doen als hij weet dat Zijn aanbedene het verdient om aanbeden te worden, vanwege de Namen en Eigenschappen waarover Hij beschikt.

Opgemerkt dient te worden dat het bereiken van de ware Tawhied of het geloof in de Eenheid van Allah (s.w.t) niet bereikt kan worden door het alleen te willen of te doen alsof, of door beweringen die nergens op gebaseerd zijn. Het kan juist bereikt worden door middel van een sterke overtuiging die geworteld is in het hart, door de ware Ihsaan te bereiken die bevestigd wordt door goed gedrag en door goede daden.

De moslim dient zich te haasten om het beste te maken van elk moment van zijn leven, en hij moet zich haasten om goede daden en daden van aanbidding te verrichten. Hij moet de moeilijkheden negeren en het leed voor lief nemen. Want wat bij Allah (s.w.t.) is, is kostbaar. Wat bij Allah (s.w.t.) is, is het Paradijs.

Het doel is niet om veel te aanbidden maar om het goed te doen. Dat geldt voor heel veel zaken en ook hiervoor. Een gebed dat voldoet aan deze twee voorwaarden op de meest volmaakte manier is meer waard dan een heel leven aan aanbedingen als deze vermengd zijn met onzuiverheden en verricht worden op een manier die Allah (s.w.t.) jou niet heeft geleerd.

Moge Allah ons behoeden voor onwetendheid en achteloosheid en het blindelings volgen van anderen.

Oh Allah leidt ons naar het rechte pad, naar de middenweg. Amien